

توانمندی‌های ژئوتووریسم در توسعه روستای ابیانه

سمیه خسروی
کارشناس ارشد ژئومورفولوژی

انسان ساز باشد، جزو ضرورت‌های اساسی برای گسترش روند گردشگری به شمار می‌آید. اما تجربه کشورهای توسعه یافته و صنعتی جهان نشان می‌دهد که تنها داشتن استعدادهای مختلف نمی‌تواند عامل توسعه توریسم شود. به عنوان مثال، کشور ایران که جزء ده کشور برتر جهان از نظر دارا بودن پتانسیل‌های گردشگری است و در زمرة پنج کشور اول جهان در زمینه اکوتوریسم قرار دارد، در حال حاضر از لحاظ توزیع نسبی اقتصادی در گردشگری، رتبه ۹۴ را در بین ۱۷۶ کشور جهان کسب کرده است (خبرگزاری Mehr، ۱۳۹۶).

یکی از انواع توریسم که مطرح شده، ژئوتووریسم می‌باشد. ژئوتووریسم از دو واژه geo به معنی زمین و tourism به معنی گردشگری تشکیل شده است. ژئوتووریسم یکی از روش‌های نو در ارائه جاذبه‌های گردشگری است که کاملاً از اصول توریسم تبعیت می‌کند (ثروتی و کرازی، ۱۳۸۵). ژئوتووریسم طبق تعریف (tourtellot, 2002) عبارت است از گردشگری‌ای که ویژگی‌های جغرافیایی، محیط، فرهنگ، زیبایی‌ها و میراث مکان موردنی بازدید را حفظ کرده و یا ارتقاء می‌دهد و برای شهروندان رفاه به همراه دارد. از نظر (new some and dowling, 2006) ژئوتووریسم، ترکیب زمین‌شناسی - ژئومورفولوژی و گردشگری، چشم‌انداز منابع طبیعی، لدفورم‌ها، سنگ‌ها و کانی‌ها با تأکید بر ارزیابی فرایندهای بوجود آورده‌ای این اشکال می‌باشد. به این ترتیب ژئوتووریسم نیازمند بهره‌گیری از علوم زمین‌مانند جغرافیای طبیعی، زمین‌شناسی، ژئومورفولوژی و علوم طبیعی می‌باشد.

طبق اعلام سازمان یونسکو، سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۰۰ دهه اکوتوریسم نامگذاری شده است (خبرگزاری Mehr به نقل از دیر کمیته اکوتوریسم سازمان گردشگری کشور، ۱۳۹۶). در این زمینه کشورهایی که از قابلیت‌های زمین‌شناسی و ژئومورفولوژیکی ویژه‌ای برخوردار هستند، برای توسعه صنعت و تبدیل استعدادهای بالقوه به جاذبه‌های گردشگری تلاش مضاعفی می‌کنند. در این میان کشور ایران که از نظر ناهمواری‌ها، شرایط آب و هوایی - اکولوژیکی و غیره از تنوع خاصی برخوردار است، با دارا بودن چشم‌اندازهای جغرافیایی منحصر به فرد می‌تواند در جهت توسعه گردشگری پایدار^۱ گام بردارد. توانمندی‌های بالای کشور ایران در زمینه ژئوتووریسم سبب شده که مناطقی از ایران با توجه به ویژگی‌های طبیعی، زمین‌شناسی و ژئومورفولوژی مانند کویر لوت، کوهستان‌های سبلان، سهند و غار کتله خور زنجان از نامزدهای پیشنهادی برای ثبت در فهرست جهانی یونسکو در حوزه ژئوتووریسم معرفی شوند (خبرگزاری Mehr، به نقل از مسئول

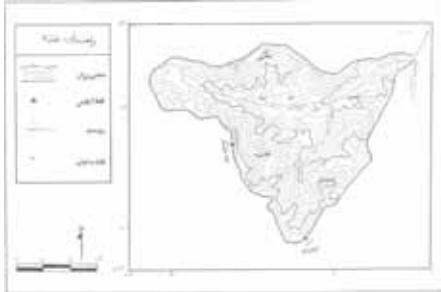
چکیده
ایرانه، ماسوله، کندوان و میمند چهار روستای تاریخی و استثنایی ایران هستند که بدليل معماری جالب توجه، مناظر زیبا و قدمت تاریخی از مجموعه‌های قابل بررسی به شمار می‌روند.
روستای ایانه در چهل کیلومتری شمال غربی شهرستان نظر و هفتاد کیلومتری جنوب کاشان در استان اصفهان و در دامنه کوه کرکس واقع شده است. این روستا را به اعتبار آثار و بنای‌های تاریخی پرتنوعی بازدید از زمرة استثنایی ترین روستاهای ایران به شمار آورد. معماری و بافت بنای‌های ایانه الهام گرفته از ویژگی‌های طبیعی و زمین‌شناسی این منطقه می‌باشد. شکوه معماری بومی و سرشار از زیبایی این روستا، آن را در شمار نمونه‌های کم نظیر دیدنی‌های جهان در آورده است. ایانه نقطه‌ای خوش منظره و خوش آب و هوای دارای موقعیت طبیعی مساعد است. روستای ایانه در دامنه شاخه‌هایی از کوه کرکس، از رشته کوه‌های مرکزی ایران قرار گرفته است. از نظر شکل و ساختمان، دره ایانه منطقه‌ای چنین خورده با رشته کوه‌های متعدد است، که عموماً از جنوب غرب به شمال غرب کشیده شده، که چهار جهت آن را کوه فراگرفته است. این مطالعه با بهره‌گیری از نقشه‌های زمین‌شناسی و ژئومورفولوژی دره ایانه توانمندی‌های ژئوتووریسم را در توسعه روستای ایانه ارزیابی می‌کند.
واژه‌های کلیدی: ژئوتووریسم، توسعه گردشگری پایدار، کوه کرکس، روستای ایانه.

مقدمه

امروزه صنعت توریسم بعد از صنایع نفت و خودروسازی، سومین صنعت بزرگ جهان محسوب می‌شود و بدون شک در آمدزاترین تجارت در قرن بیست و یکم می‌باشد. (fennel، ۲۰۰۲). به طوری که در سال ۲۰۰۵ میلادی بیش از ۸۰۰ میلیون جهانگرد توانستند ۷۰۰ میلیارد دلار درآمد تولید و ۳۵۰ هزار شغل مستقیم ایجاد کنند (خبرگزاری Mehr، ۱۳۹۶). این صنعت پدیده‌ای چند بعدی است که ابعاد مختلف جامعه (اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و...) و محیط را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به عنوان مثال، تأثیرات اقتصادی - اجتماعی آن سبب افزایش درآمدهای ملی و منطقه‌ای، رونق بخش‌های مختلف اقتصادی، عمران منطقه‌ای (توسعه شبکه‌های ارتباطی وغیره) و توسعه روابط اجتماعی می‌شود (hall and page, 2002). وجود منابعی که در برگیرنده‌ی جاذبه‌های طبیعی، فرهنگی، تاریخی و

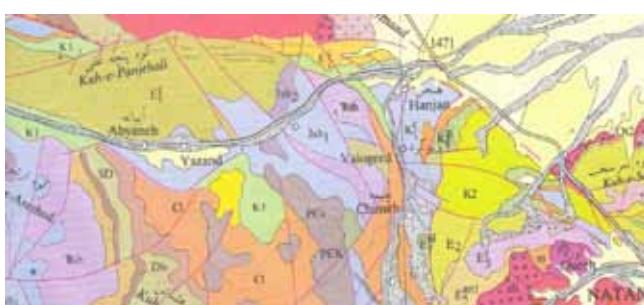

می‌گردد که در قعر آن روستای ابیانه، طره، بز، کمجان و هنجن جای گرفته‌اند (نگاره ۱).

نگاره (۱): نقشهٔ موقعیت جغرافیایی درهٔ ابیانه

از نظر ساختمان زمین‌شناسی اشتولکلین عمده‌ترین ساختمان در رشته کوه‌های بین کاشان – اردستان (که درهٔ ابیانه را شامل می‌شود) را طاقدیس بزرگ بالا آمده می‌داند که هستهٔ مربوط به پالئوزوئیک – تریاس آن در منطقه ابیانه رخنمون دارد. روند محور این طاقدیس شمال غرب–جنوب شرق بوده که بر روند عمومی منطقه منطبق است. جنس سنگ‌های درهٔ ابیانه متفاوت بوده، به طوریکه از قبیل دولومیت‌های سبز رنگ ماسه سنگ‌های قرمز رنگ، آهک‌های تربلولیت‌دار بر روی ماسه سنگ‌ها (ماسه سنگ و کنگلومرا ابیانه با ضخامت ۵۰ مترو دانه‌های ریز قرمز رنگ که دارای میان لایه‌های مارن ماسه‌ای و شیل می‌باشد، به طور هم شیب ولی با وقفه‌ای در رسوب گذاری و بر روی نهشته‌های پرمنین قرار گرفته است) دیده می‌شود. لذا در اثر فعالیت‌های تکتونیکی و گسلی، کاملاً خرد شده و ایجاد پرتگاه‌هایی را نموده است. تشکیلات دوران سوم (رسوبات ائوسن) شامل کنگلومرا و آهک‌های نومولیت دار و مارن در انتهای درهٔ یارند و توده‌های عظیم ولکانیک اسیدی و بازی از قبیل آندزیت و توف آندریت و رسوبات آبرفتی دوران چهارم به خوبی دیده می‌شود (نگاره ۲) (ایلهای رسوبی منطقه را با توجه به درجه پلاستیسیته (از شکنندگی تا شکل‌پذیری) می‌توان به دو بخش سنگ‌های سخت که بیشتر از ماسه سنگ و رسوبات کربناته تشکیل یافته و نهشته‌های نرم که بیشتر شامل شیل، مارن و آهک می‌باشد، تقسیم نمود. روشن است که رسوبات نرم بیشتر چین خورده و کمتر شکسته شده‌اند و حال آنکه این مورد در رسوبات سخت به عکس می‌باشد. به طور کلی سن چین‌های رسوبی از کامبرین شروع شده و به زمان حاضر می‌رسد.

نگاره (۲) نقشهٔ زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ از منطقهٔ مورد مطالعه

بخش ژئوتوریسم سازمان رزمیں شناسی کشور، ۱۳۹۷). برای تحقق توسعهٔ توریسم پایدار در کشور، ایجاد زیر ساخت‌های مناسب گردشگری، برنامه‌ریزی کوتاه مدت و بلند مدت در اجرای طرح‌های توسعهٔ گردشگری، جذب مشارکت بیشتر بخش خصوصی در توسعهٔ جهانگردی، افزایش جذب سرمایه‌گذاری خارجی، تبلیغات مناسب و گسترش در سطح ملی و بین‌المللی و غیره در رشد و ارتقاء انواع این صنعت تلاش کرد و با مدیریت صحیح در جذب گردشگری‌های داخلی و خارجی بعد از درآمدزایی و اشتغال زایی با زمینه سازی فرهنگی کوشید.

همانطوری که اشاره شد، ویژگی‌های موقعیتی ایران، یعنی کوهستانی بودن و قرارگیری در کمرنگ خشک جهان، سیمایی ظاهری و چشم‌اندازهای طبیعی زیبا و متنوعی را خلق کرده که کوهستان کرکس یکی از این مناطق می‌باشد. تودهٔ کوهستانی کرکس با ارتفاعی در حدود ۳۸۹۵ متر، قلل مرتفع و دره‌های عمیق و سرسیز، آب و هوای کوهستانی، مراتع غنی، شهرها و روستاهای زیادی را در دامن خود پرورده است. از جمله شگفتی‌های این کوهستان، روستای ابیانه است. این روستا که در درهٔ ابیانه قرار دارد و در مرکز حوضهٔ آبریز بزرگ‌رود واقع شده است، دارای آب و هوای معتمد کوهستانی، رودهای پرآب، دشت‌های حاصلخیز، مراتع سرسیز و محیط آرام ویژهٔ نواحی کوهستانی، به لحاظ معماری بی نظیر خانه‌های روستایی، می‌تواند گردشگران زیادی را به سوی خود جلب نماید. مقاله‌ی حاضر سعی دارد بر اساس تعریف ارائه شده از (new some and dowling, 2006)، قابلیت‌های روستایی ابیانه را از بعد ژئوتوریسم و با تأکید بر تحول ژئومورفولوژیکی درهٔ ابیانه مورد بررسی قرار دهد.

روش پژوهش

روش پژوهش این مطالعه توصیفی تحلیلی است. برای شناسایی منطقه از نقشه‌های توپوگرافی با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰، نقشهٔ زمین‌شناسی با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰، نقشهٔ ژئومورفولوژی استفاده شد. سپس بر اساس مطالعات کتابخانه‌ای (سایت‌های اینترنتی و روزنامه‌ها)، اطلاعات و گزارش‌های موجود از منطقه جمع‌آوری شد. در نهایت با تحقیق در تحول ژئومورفولوژیکی منطقه از طریق بازدیدهای میدانی و تفسیر نقشه‌های ژئومورفولوژی و زمین‌شناسی، قابلیت‌های روستای ابیانه از لحاظ ژئوتوریسم مورد بررسی قرار گرفت.

ویژگی‌های منطقهٔ مورد مطالعه

روستای ابیانه در چهل کیلومتری شمال غربی شهرستان نظرن و هفتاد کیلومتری جنوب کاشان در استان اصفهان و در دامنه کوه کرکس واقع شده است.

منطقه‌ای که درهٔ ابیانه در مرکز آن قرار دارد حوضهٔ آبریز بزرگ‌رود را در بر می‌گیرد که بین $۳۰^{\circ} ۲۷'$ الی $۳۰^{\circ} ۳۷'$ عرض شمالی و $۵۱^{\circ} ۳۰' تا ۵۱^{\circ} ۳۷'$ طول شرقی واقع شده است. مهمترین ارتفاعات این منطقه را کوه زیریل با ۳۳۹۸ متر و کوه ارس هر با ۳۱۹۹ متر ارتفاع از سطح دریا تشکیل می‌دهد که در حد واسطه قلل مرتفع و کوههای سر به فلک کشیده، درهٔ ابیانه مشاهده

دارد. زمین‌های ایانه از جنس سنگی یا رس است و این مسئله باعث می‌شود که آب‌های سطحی جذب زمین نشده و در بستر رودخانه جاری شود و مورد استفاده کشاورزی و باغداری قرار گیرد. ساختمان‌های روستا معمولاً دو تا سه طبقه ارتفاع دارند و نحوه قرارگیری خانه‌ها در شبکه موجب شده که از طبقه دوم به بالا منظره زیبای دره مشاهده شود، علاوه بر آن تابش نور خورشید و جریان هوا به تهویه و مطبوع شدن هوای فضاهای داخلی کمک می‌کند. سرازیر شدن سیلاب‌ها که غالباً در بستر دره مسیر خود را باز می‌کنند و همین طور سیلاب‌های کوهستان‌هایی که مشرف به روستای ایانه هستند، عامل دیگری است که موجب استقرار روستا در مکان فعلی شده است (نگاره ۳).

بحث

روستای ایانه دقیقاً نمونه‌ای بارز از توانمندی‌های ژئوتوریسم در منطقه می‌باشد. این روستا، ویژگی‌های جغرافیایی کوه کرکس، فرایندات زمین‌شناسی و تحول ژئومورفولوژی ناهمواری‌های منطقه را به صورت چشم‌اندازهای طبیعی زیان‌نمایان ساخته است. از آنجا که تحول ساختمانی و ژئومورفولوژی روستای ایانه جدا از تحول توده کوهستانی کرکس نیست، نخست تحولات ساختمانی و ژئومورفولوژی کرکس مورد بررسی قرار می‌گیرد.

تحول ساختمانی و ژئومورفولوژی توده کوهستانی کرکس

رشته کوه کرکس از کوههای مرکزی ایران به شمار می‌رود و پنهانهای به وسعت ۳۴۰۰ کیلومترمربع را زیرپوشش قرار داده که در جهت شمال غربی - جنوب شرقی امتداد یافته است. کوه کرکس در غرب شهرستان نطنز با ارتفاع ۳۸۹۵ متر از سطح دریا واقع شده است. رشته کوه کرکس از سنگ‌های آذرین تشکیل شده است. متوسط بارندگی سالانه این کوهستان ۲۰۰ - ۴۰۰ میلیمتر است که این کوهستان را در شمار مناطق خشک تا نیمه خشک قرار داده است. این کوهستان به دلیل برف فراوان و آب و هوای لطیف و پاک به صورت مرواریدی سبز و پناهگاهی در برابر بیابان‌های گرم و سوزان کویر درآمده است. این کوهستان در مجاورت کمریند آتشفسانی ارومیه - دختر واقع شده که گسل قم - زفره با طولی حدود ۲۲۰ کیلومتر، پهنه آتشفسانی ارومیه - دختر را در بخش‌های میانی بریده است. انواع سنگ‌های آذرین مانند گرانیت کرکس در مناطق کششی محلی در طول تکوین برشی - خمثی این سامانه گسلی نفوذ کرده‌اند. این گسل به عنوان یکی از گسل‌های پی سنگی با روند کلی شمال - شمال غرب ارزیابی می‌شود که با رویداد زمین ساختی بسته شدن اقیانوس تیس جوان فعال شده است. شواهد ژئومورفولوژی، مانند قطع و جابجا شدن آبراهه‌ها و مخروط افکنه‌های جوان در مسیر گسل، از دلایل پتانسیل بالای جنبه بودن گسل قم - زفره است. توده‌های نفوذی در نطنز شامل گرانیت، گابرو، دیوریت، گرانودیوریت می‌باشد. روند توده‌های نفوذی کرکس - جبال بارز، با روند ساختاری ناحیه هماهنگی و همخوانی دارد. جایگاه چینه شناسی و همچنین سن‌های پرتوصیجی سبب شده تا پورحسینی (۱۹۸۳) بر این باور باشد که جایگزینی این توده‌ها از حدود الیگومن میانی آغاز شده و در میوسن پیشین میانی به بیشترین شدت خود رسیده است.

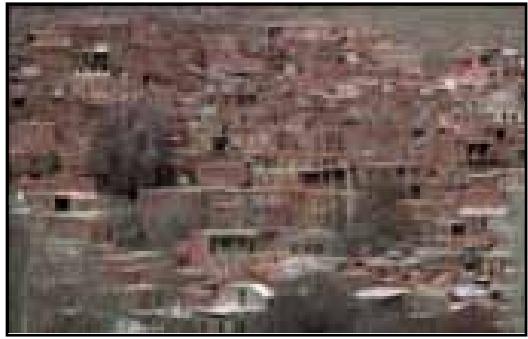
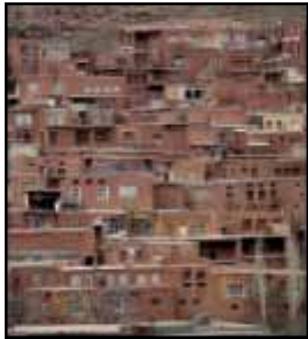
Ec1 کنگلomer، مارن و آهک‌های نومولیت دار، jsh1 شیل، ماسه سنگ با آهک حاوی آمونیت، jsh2 کنگلomer، شیل و ماسه سنگ Rsh، Dolomیت زرد، Qt2 تراس‌های با ارتفاع متوسط، Qt3 تراس‌های با ارتفاع متوسط، Qal آلوویوم و رسوبات رودخانه‌ای عهد حاضر.

اقلیم دره ایانه، ترکیبی از آب و هوای مدیترانه‌ای است. طولانی‌ترین فصل آن زمستان است و تابستان‌های معتل دارد. متوسط دمای سالیانه ۲۲ درجه و متوسط بارندگی ۲۱۴ میلیمتر و متوسط رطوبت سالیانه آن ۴۵ درصد است. پوشش گیاهی مشخص این منطقه گون است، در این منطقه گر، خارشتر، گل گاو زبان، ختمی و در ارتفاعات زرشک وجود دارد. اقتصاد ایانه عمدتاً مبنی بر کشاورزی، باغداری و دامداری بوده و گویش محلی ایانه پهلوی ساسانی و پیرو مذهب تشیع و زرتشت هستند. در سرشماری سال ۱۳۷۷ این روستا ۳۰۸ نفر بوده‌اند که ۲/۳ جمعیت بالای ۶۰ سال سن دارند.

نگاره (۳) معماری خانه‌های روستای ایانه و گسترش روستای ایانه بر روی شبکه کوه

ساختمان‌های موجود در روستا از دوره سلجوقیان به بعد می‌باشند که در طول این سال‌ها بارها مورد مرمت و بازسازی قرار گرفته‌اند. قرار گیری ایانه در یک منطقه کوهستانی، ویژگی‌های خاص به معماری این روستا داده است. خانه‌ها اکثرآ در طبقه هستند که عموماً طبقه زیرین برای نگهداری حیوانات است. سقف خانه‌ها چوبی، درها و پنجره‌ها چوبی و منشی هستند. خانه‌های ده بر روی دامنه شمالی دره و با شبکه نسبتاً تند بر بستره از سنگ‌های رسوبی پالتوزوئیک از قبیل دولومیت‌های سبز رنگ، ماسه سنگ‌های قرمز رنگ و آهک‌های تربلولیت دار بنا شده‌اند. خاک این منطقه دارای آهن (هماتیت) و رنگ سرخ آن ناشی از همین مسئله است. مزیت این خاک مقاومت در مقابل نفوذ باران است. خانه‌ها از خاک سرخ منحصر به آن محل ساخته شده و با اسلوب ساختمانی ویژه محلی و در یک سطح محدود به صورت پلکانی و مسلط بر یکدیگر قرار گرفته‌اند. بر بالای خانه‌ها کوه سنگی زیبایی دیواره شمالی ده را تشکیل می‌دهد که برای هر تازه وارد جالب توجه است. گسترش روستا بر روی شبکه کوه، باعث شده که از وزش بادهای شدید در امان باشد. این مسئله برای محفوظ نگه داشتن بنایها در مقابل فشارهای جانبی و همین طور کنترل حرارت نقش مهمی

نگاره (۴) خانه‌های چند طبقه در روستای ابیانه

در نتیجه، ابیانه در وهله اول روستایی چند طبقه به نظر می‌آید (نگاره ۴). نمای خارجی دیوارهای خانه‌های ابیانه با خاک سرخی که معدن آن در مجاورت روستا می‌باشد، پوشیده شده که شاید همین سرخی طبیعی از عجایب طبیعت این منطقه است که به عنوان اصلی ترین عامل جذابیت ابیانه باشد. از آنجا که در دامنه‌های شیبدار ابیانه فضای کافی برای ساختن خانه‌های موردنیاز وجود ندارد در این روستا چنین رسم شده است که هر خانواده انبار غار مانندی در تپه‌های یک کیلومتری روستا، در کنار جاده و نرسیده به ابیانه ایجاد نماید. این غارها که در دل تپه‌ها حفر شده‌اند و از بیرون تنها درهای کوتاه و محقر آن نمودار است، برای نگهداری دامها و نیز آذوقه زمستانی و اشیای غیر ضروری مورد استفاده قرار می‌گیرد. ابیانه دارای هفت رشته قنات است که برای آبیاری مزارع و باغات مورد استفاده قرار می‌گیرد. با بررسی تاریخی بنای‌های موجود به سه گروه عمده بر می‌خوریم:

۱. خانه‌های دوره سلجوقی: که این خانه‌ها حیاط نداشته و یک فضای باز به نام صفه در هر خانه تعییه شده و به عنوان حیات مسقف کاربرد داشته است.
۲. خانه‌های دوره صفویه: در این دوره توجه بیشتری به صفه شده و خانه‌های چهار صفحه‌ای پیشرفت کرده است. قرینه سازی در آنها رعایت شده است.
۳. خانه‌های دوره قاجاریه.

بنای‌های مذهبی این روستا را می‌توان به: آتشکده‌هارپاک (هرپک)، مسجد جامع ابیانه، مسجد حاجتگاه، مسجد پرزله، مسجد یسمان، امامزاده ابیانه، خانقاوه، معبد هرشوگا، درهای زیبا و دل انگیز به نام هینزا و غارپری هل می‌باشد. مورفلوژی خاص روستای ابیانه و معماری و بافت کهن و ارزشمند آن و بدليل ویژگی‌های منحصر به فرد ابیانه جزء چهار روستای تاریخی و استثنایی ایران به ثبت رسیده است.

نتیجه‌گیری

سیماهی ظاهری محیط طبیعی کشور ایران، به صورت کوهستانی، کوهپایه‌ای، دامنه‌ای، دشت و یا جلگه‌ای با شرایط اقلیمی و اکولوژیکی متفاوت، توانمندی‌های بالای کشور را در زمینه اکوتوریسم و ژئوتوریسم آشکار می‌سازد. توءه کوهستانی کرکس از چشم‌اندازهای طبیعی زیبا در کشور است و روستای ابیانه یکی از شگفتی‌های این کوه می‌باشد. معماری و بافت کهن و استثنایی آن و سرخی طبیعی خاک روستا، موجب شهرت

گردشگری روستای ابیانه

روستای تاریخی ابیانه به دلیل ویژگی‌های منحصر به فرد معماری و بافت ارزشمند و کهن آن در تاریخ ۱۳۵۴/۵/۳۰ در فهرست آثار ملی کشور با شماره ۱۰۸۹ به ثبت رسیده است. از نیمه دوم سال ۱۳۸۱ این روستا در فهرست پایگاه‌های سازمان میراث فرهنگی و پرورش‌های ملی کشور مطرح شده و به عنوان پایگاهی مستقل با مدیریت و تیم کارشناسی و تخصصی آغاز به کار کرد.

این روستا بر اساس برآوردهای تاریخی چهار هزار سال قدمت دارد و در فهرست آثار باستانی کشور جای گرفته است. شکل کلی روستا تابع وسعت و کف دره است که حلزونی شکل می‌باشد. از نظر فیزیکی می‌توان آن را به سه قسم特 متمایز تقسیم کرد: محل سکونت، باستان و دشت.

خصوصیت مشترک این سه قسم特 محدودیت آنهاست، زیرا تا حد امکان گسترش یافته و به دامنه کوههای اطراف می‌رسند. در موارد متعدد دیده می‌شود که برای گسترش زمین زراعی یا باغ و حتی قبر کوهها را شکافتند. کوهها کج و معوج و از نظر سطح متفاوتند. کوچه مربوط به خانه‌های بالاتر گاهی به سقف خانه‌های پایین‌تر متنه می‌شود، زیرا کوچه‌های شمالی جنوبی تابع شیب کوه و سرازیرند و اکثرًا با عرض ۱ تا ۲ متری دیده می‌شوند. محل سکونت به سه منطقه تقسیم می‌شود:

۱. محله هرده در بخش شرقی روستا.

۲. محله پل در بخش شمالی نهر(بالا ده).

۳. محله یسمان در بخش جنوبی نهر.

موقعیت و استقرار بافت روستا به شکل خطی است و در امتداد نهر منشعب از چشم می‌باشد. باغات و کشتزارها در جنوب نهر جای دارند که با استفاده از شیب زمین، براحتی می‌توانستند از آبهای سطحی بهره مند شوند. دو قلعه به نام‌های قلعه هرده و قلعه پل در پشت و سمت شمالی آن قرار گرفته‌اند، در قسمت جنوبی ده پس از بالا رفتن از بستر رودخانه قلعه دیگری به نام قلعه همونه دیده می‌شود.

شمار خانه‌های ابیانه در سرشماری ۱۳۶۱ برابر با ۵۰۰ واحد برآورد شده، این خانه‌ها تماماً بر روی دامنه پرشیبی در شمال رودخانه بزرگ بنا شده به صورتی که پشت بام مسطح خانه‌های پایین دست، حیاط خانه‌های بالادست را بوجود آورده است و هیچ دیواری هم آنها را محصور نمی‌کند.

- ۶- سایت google, yahoo .
۷- صدر موسوی، میرستار و جواد، دخیلی کهنه‌یی (۱۳۸۳)، درآمدی بر برنامه ریزی تفریح گاه‌های توریستی، نشریه دانشکده علوم انسانی و اجتماعی دانشگاه تبریز، سال دهم، شماره ۹۱، ص ۱۱۲-۱۷ .
۸- قبیری، عباد ... (۱۳۸۱)، فرهنگ علوم زمین، انتشارات ذوقی، ص ۵۱۶ .
۹- کریمی، محمد (۱۳۷۰)، هیدرو اقلیم منطقه نطنز و اردستان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان.
۱۰- کرمی، فربا (۱۳۸۶)، توانمندی‌های ژئوتوریسم در توسعه روستای کندوان، مجله فضای جغرافیایی، شماره ۲۰ .

- 11-Dowling,r.and new some,d (2006),geotourism,oxford,pp260
12-Fennell,d.a(2003),ecotouism,routledge,second edition,pp236
13-Hall,c.m:and page,s.j(2002),the geography of tourism and recreation, .routledge ,second edition pp 339
14- Tourtellot, j(2002)about geo tourism,national geographic society conference of sustainable tourism,12march,newyork

جهانی روستای ابیانه شده و سازمان گردشگری استان اصفهان برای توسعه ژئوتوریسم در این منطقه به برنامه‌ریزی بلند مدت اقدام کرده است. افتتاح هتل ابیانه و ایجاد مراکز تفریحی و سیاحتی در راستای همین برنامه انجام شده است (نگاره ۵).

از آنجا که رفاه و بهزیستی جوامع محلی از اهداف ژئوتوریسم می‌باشد، انتظار می‌رود توسعه صنعت گردشگری در روستای ابیانه ضمن رونق اقتصادی منطقه و توسعه روابط اجتماعی، بهبود زیرساخت‌های ترابری، گسترش شبکه‌های بهداشتی و درمانی و... را برای روستای ابیانه به همراه داشته باشد.

پی‌نوشت

- ۱- توسعه گردشگری پایدار عبارت از گسترش این صنعت و جذب گردشگری به کشور با استفاده از منابع موجود می‌باشد به گونه‌ای که ضمن پاسخ به نیازهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و ضوابط قانونی جامعه و همچنین انتظارات گردشگران، بتوان وحدت و یکپارچگی، هویت فرهنگی و سلامت محیط زیست، رشد اقتصادی و رفاه مردم را به گونه‌های متوازن و پیوسته تأمین کرد (صدر موسوی و دخیلی، ۱۳۸۳) .

نگاره (۵) هتل ابیانه،
مراکز تفریحی -
سیاحتی روستای ابیانه

منابع

- ۱- ثروتی، محمدرضا و میرجلال الدین، کزاری (۱۳۸۵)، ژئوتوریسم و فرصت‌های برنامه‌ریزی آن در استان همدان، مجله فضای جغرافیایی، شماره ۱۶، ص ۱-۳۷ .
۲- خبرگزاری مهر، (۱۳۸۶، ۱۳۸۵، ۱۳۸۴)، news.com (www.mehr .).
۳- خسروی، عباس، (۱۳۷۵)، پژوهشی در زمینه ژئومورفولوژی صحراهای در دره ابیانه، مجله سپهر، شماره ۲۳ .
۴- سازمان زمین شناسی کشور، نقشه ۱:۲۵۰۰۰ کاشان.
۵- سازمان نقشه برداری کشور، نقشه ۱:۲۵۰۰۰ کاشان.